

แบบการเสนอผลงาน
(ระดับชำนาญการ และระดับชำนาญการพิเศษ)

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลบุคคล/ตำแหน่ง

ชื่อผู้ขอประเมิน นางสาวกาญจนาวดี พวงชื่น

ตำแหน่งปัจจุบัน นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการ ส่วนประสานโครงการพระราชดำริและกิจการพิเศษ
สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๔

หน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งปัจจุบัน ทำหน้าที่ หัวหน้าศูนย์ปฏิบัติการไฟฟ้าชุมพร สำนักป้องกัน
ปราบปราม และควบคุมไฟฟ้า กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ปฏิบัติงานในฐานะหัวหน้าหน่วยงาน
ซึ่งต้องกำกับ วางแผน แนะนำ ตรวจสอบการปฏิบัติงานและมอบหมายงานแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา โดยใช้ความรู้
ความสามารถ ประสบการณ์ และความชำนาญงานสูงในด้านวิชาการป่าไม้ มีการปฏิบัติงานที่ต้องตัดสินใจหรือ
แก้ปัญหาที่ยาก มีลักษณะงานที่ปฏิบัติในด้านต่างๆ ได้แก่ การปฏิบัติการ การวางแผน การประสานงาน
การบริการ

ตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการพิเศษ

หน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง ปฏิบัติงานในฐานะหัวหน้างาน ซึ่งต้องกำกับ แนะนำ
ตรวจสอบการปฏิบัติงานของผู้ร่วมปฏิบัติงาน โดยใช้ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ และความชำนาญงาน
สูงมากในด้านวิชาการป่าไม้ ปฏิบัติงานที่ต้องตัดสินใจหรือแก้ปัญหาที่ยากมาก ต้องบริหารจัดการด้านการ
พัฒนาบุคลากรในหน่วยงานให้มีทักษะ ความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะที่เหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน
รวมถึงการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การดำเนินงานเกิดประสิทธิภาพสูงสุด หรือปฏิบัติงาน
ในฐานะผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ โดยใช้ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ และความชำนาญงานสูงมาก
ในด้านวิชาการป่าไม้ ปฏิบัติงานที่ต้องตัดสินใจหรือแก้ไขปัญหาที่ยากมาก และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับ
มอบหมาย

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน

๑. เรื่อง การอนุญาตเพื่อการท่องเที่ยวที่เป็นประโยชน์ ประเภทที่สาม กิจการให้บริการนำเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว
ในอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร ตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒

๒. ระยะเวลาที่ดำเนินการ ตุลาคม ๒๕๖๕ - กันยายน ๒๕๖๖ (๑ ปี)

๓. ความรู้ ความชำนาญงาน หรือความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ บัญญัติว่า

๑) อุทยานแห่งชาติ หมายความว่า พื้นที่ที่มีความโดดเด่นสวยงามทางธรรมชาติเป็นพิเศษ หรือมีความ
หลากหลายทางชีวภาพ ระบบนิเวศ ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และสัตว์ป่าหรือพืชป่าประจำถิ่นที่หายาก
หรือใกล้สูญพันธุ์ หรือโดดเด่นด้านธรณีวิทยา หรือมรดกทางวัฒนธรรมที่สมควรสงวนหรืออนุรักษ์ไว้
เพื่อประโยชน์ของคนในชาติหรือเพื่อเป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้ทางธรรมชาติหรือนันทนาการของประชาชนอย่างยั่งยืน

๒) พนักงานเจ้าหน้าที่ หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

๓) อธิบตี หมายความว่า อธิบตีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

๔) รัฐมนตรี หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๕) มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น หรือออกประกาศ และระเบียบ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

๖) มาตรา ๑๙ ภายในอุทยานแห่งชาติ ห้ามมิให้บุคคลใดกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ยึดถือหรือครอบครองที่ดิน ก่อสร้าง แผ้วถาง เผาป่า หรือกระทำด้วยประการใด ๆ ให้เสื่อมสภาพหรือเปลี่ยนแปลงสภาพพื้นที่ไปจากเดิม

(๒) เก็บหา นำออกไป กระทำด้วยประการใด ๆ ให้เป็นอันตราย หรือทำให้เสื่อมสภาพ ซึ่งไม้ ดิน หิน กรวด หวาย แร่ ปิโตรเลียม หรือทรัพยากรธรรมชาติอื่น หรือกระทำการอื่นใด อันส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศ ความหลากหลายทางชีวภาพ และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๓) ล่อหรือนำสัตว์ป่าออกไปหรือกระทำให้เป็นอันตรายแก่สัตว์ป่าด้วยประการใด ๆ

(๔) เปลี่ยนแปลงทางน้ำหรือทำให้น้ำในลำน้ำ ลำห้วย หนอง บึง ทะเล ท่วมท้น เหือดแห้งเน่าเสีย หรือเป็นพิษ

(๕) ปิดกั้นหรือทำให้เกิดขวางกั้นทางน้ำหรือทางบก

(๖) เข้าไปดำเนินกิจการใด ๆ เพื่อหาผลประโยชน์

(๗) นำเครื่องมือสำหรับล่าสัตว์หรือจับสัตว์ หรืออาวุธใด ๆ เข้าไป

(๘) ยิงปืน ทำให้เกิดระเบิด หรือจุดดอกไม้เพลิง

(๙) ทำสิ่งที่เป็นเชื้อเพลิงซึ่งอาจทำให้เกิดเพลิงไหม้

(๑๐) กระทำให้หลักเขตหรือเครื่องหมายแสดงแนวเขต ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่จัดให้มี ตามพระราชบัญญัตินี้ เคลื่อนที่ ลบเลือน เสียหาย สูญหาย หรือไร้ประโยชน์

๗) มาตรา ๒๐ บุคคลซึ่งเข้าไปในอุทยานแห่งชาติ ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งได้สั่งให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

๘) มาตรา ๒๒ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจอนุญาตให้บุคคลกระทำการใด ๆ ตามลักษณะของเขตการจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติที่กำหนดไว้ โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของพนักงานเจ้าหน้าที่ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เก็บหา นำออกไป กระทำด้วยประการใด ๆ ให้เป็นอันตราย หรือทำให้เสื่อมสภาพ ซึ่งไม้ ดิน หิน กรวด หวาย แร่ ปิโตรเลียม หรือทรัพยากรธรรมชาติอื่น หรือกระทำการอื่นใดอันส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศ ความหลากหลายทางชีวภาพ และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (มาตรา ๑๙ (๒))

(๒) ปิดกั้นหรือทำให้เกิดขวางกั้นทางน้ำหรือทางบก (มาตรา ๑๙ (๕))

(๓) เข้าไปดำเนินกิจการใด ๆ เพื่อหาผลประโยชน์ (มาตรา ๑๙ (๖))

(๔) นำเครื่องมือสำหรับล่าสัตว์หรือจับสัตว์ หรืออาวุธใด ๆ เข้าไป (มาตรา ๑๙ (๗))

ทั้งนี้ ในการอนุญาตดังกล่าวให้กระทำได้เฉพาะเพื่อการสำรวจ การศึกษา การวิจัย หรือ การทดลองทางวิชาการ การถ่ายทำภาพยนตร์ วิดีทัศน์ หรือสารคดี การถ่ายภาพ การศึกษาธรรมชาติ การบำรุงรักษา โครงสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐาน หรือเพื่อความมั่นคงทางพลังงาน หรือการท่องเที่ยว ที่เป็นประโยชน์ และไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่ออุทยานแห่งชาติเท่านั้น

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการอนุญาตและการควบคุมดูแลตามวรรคหนึ่ง อายุใบอนุญาตการต่ออายุใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของ คณะกรรมการ

๙) มาตรา ๔๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๙ (๕) (๖) (๘) หรือ (๙) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๔. สรุปสาระสำคัญ ขั้นตอนการดำเนินงาน และเป้าหมายของงาน

เนื่องจากพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ที่ใช้บังคับอยู่ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้บทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันในการสงวน อนุรักษ์ คุ้มครอง และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ เช่น พันธุ์ไม้ สัตว์ป่า ตลอดจนทิวทัศน์ ป่า และภูเขา ให้คงอยู่ในสภาพธรรมชาติเดิมมิให้ถูกทำลาย ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ของประเทศในการเป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้ทางธรรมชาติหรือนันทนาการของประชาชน และเพื่อให้การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพในอุทยานแห่งชาติเป็นไปอย่างสมดุลและยั่งยืน และสอดคล้องกับข้อตกลงระหว่างประเทศตามพันธกรณีที่ประเทศไทยเป็นภาคีสมาชิก จึงจำเป็นต้องตรา “พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒” ขึ้นใหม่ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๖ ตอนที่ ๗๑ ก หน้า ๑๔๕ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๒ โดยให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ในวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๒

โดยกำหนดบทนิยามว่า “อุทยานแห่งชาติ” คือ พื้นที่ที่มีความโดดเด่นสวยงามทางธรรมชาติเป็นพิเศษ หรือมีความหลากหลายทางชีวภาพ ระบบนิเวศ ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และสัตว์ป่าหรือพืชป่าประจำถิ่นที่หายากหรือใกล้สูญพันธุ์ หรือโดดเด่นด้านธรณีวิทยา หรือมรดกทางวัฒนธรรมที่สมควรหรืออนุรักษ์ไว้เพื่อประโยชน์ของคนในชาติหรือเพื่อเป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้ทางธรรมชาติหรือนันทนาการของประชาชนอย่างยั่งยืน ซึ่งกำหนดอย่างชัดเจนว่า อุทยานแห่งชาติที่ประกาศ กำหนดขึ้นก็เพื่อให้ประชาชนได้เข้าไปใช้ในการพักผ่อนหย่อนใจหรือนันทนาการหรือการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการศึกษาเรียนรู้ ในปัจจุบันอุทยานแห่งชาติของประเทศไทยที่มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วมีอยู่ทั้งสิ้น ๑๓๓ แห่ง (๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๖) เป็นอุทยานแห่งชาติทางบก ๑๑๐ แห่ง และ อุทยานแห่งชาติทางทะเล ๒๓ แห่ง และกำลังอยู่ในขั้นตอนการเตรียมการประกาศอีก ๒๓ แห่ง

ดังนั้น เพื่อให้การคุ้มครอง บำรุง ดูแล และรักษาอุทยานแห่งชาติ กับการใช้ประโยชน์ด้านการท่องเที่ยว ไม่ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศ ทรัพยากรธรรมชาติและความโดดเด่นเป็นพิเศษของอุทยานแห่งชาติ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช จึงได้อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ ออกระเบียบอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และประกาศที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑) ระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ว่าด้วยการเข้าไปในอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๓

๒) ระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ว่าด้วยการอนุญาตให้กระทำการในอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ และสวนรุกขชาติ ตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง มาตรา ๒๗ วรรคสาม และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ พ.ศ. ๒๕๖๔

๓) ประกาศกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เรื่อง กำหนดแบบคำขออนุญาต แบบใบอนุญาต แบบคำขอขยายระยะเวลาใบอนุญาต แบบคำขอต้ออายุใบอนุญาต และแบบคำขอใบแทนใบอนุญาต ตามระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ว่าด้วยการอนุญาตให้กระทำการในอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ และสวนรุกขชาติ ตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง มาตรา ๒๗ วรรคสาม และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ พ.ศ. ๒๕๖๔

ดังนั้น หากผู้ใดมีความประสงค์จะเข้ามาดำเนินการที่มีลักษณะเป็นการให้บริการ หรือการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว การส่งเสริม หรือการสนับสนุนเพื่อกิจการท่องเที่ยว ในอุทยานแห่งชาติทุกแห่ง จำเป็นต้องมายื่นขออนุญาตตามแบบที่อธิบดีกำหนด

ขั้นตอนการดำเนินงาน

๑) ตรวจสอบเอกสาร (กฎหมาย ระเบียบ และประกาศที่เกี่ยวข้อง)

- พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒
- ระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ว่าด้วยการเข้าไปในอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๓
- ระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ว่าด้วยการอนุญาตให้กระทำการในอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ และสวนรุกขชาติ ตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง มาตรา ๒๗ วรรคสาม และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ พ.ศ. ๒๕๖๔

- มาตรา ๔๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๙ (๕) (๖) (๘) หรือ (๙) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

- กฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมใบอนุญาตดำเนินการในอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ และสวนรุกขชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕

- ประกาศกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เรื่อง กำหนดแบบคำขออนุญาต แบบใบอนุญาต แบบคำขอขยายระยะเวลาใบอนุญาต แบบคำขอต้ออายุใบอนุญาต และแบบคำขอใบแทนใบอนุญาต ตามระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ว่าด้วยการอนุญาตให้กระทำการในอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ และสวนรุกขชาติ ตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง มาตรา ๒๗ วรรคสาม และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ พ.ศ. ๒๕๖๔

- ระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ว่าด้วยการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ในอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ และสวนรุกขชาติ พ.ศ. ๒๕๖๔

- คำสั่งกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชที่ ๔๔๘๒ / ๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ เรื่อง มอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในการพิจารณาอนุญาตเพื่อการท่องเที่ยวที่เป็นประโยชน์ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ และวนอุทยาน

๒) วิธีการดำเนินงาน

- ดำเนินการศึกษากฎหมาย ระเบียบ และประกาศที่เกี่ยวข้อง
- จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ (สิ่งพิมพ์/ออนไลน์/หนังสือประชาสัมพันธ์/ติดประกาศ)
- จัดประชุมชี้แจงแนวทางและขั้นตอน การขออนุญาตเพื่อการท่องเที่ยวที่เป็นประโยชน์ ประเภทที่สาม กิจการให้บริการนำเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ กับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง
- จัดประชุมสร้างความรู้ความเข้าใจกับภาครัฐ และเอกชน ชี้แจงรายละเอียดแนวทาง ขั้นตอนการขออนุญาตฯ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง
- รับคำขออนุญาตฯ พร้อมเอกสาร หลักฐานประกอบคำขอ จากผู้ประกอบการ
- ตรวจสอบความครบถ้วนถูกต้องของเอกสารหลักฐานทั้งหมด
- หัวหน้าอุทยานแห่งชาติจัดทำรายงานพร้อมทั้งความเห็นเสนอต่อผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์แห่งท้องที่
- ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์แห่งท้องที่ ตรวจสอบพิจารณา และดำเนินการตามขั้นตอนความเห็นเสนอต่ออธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
- อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช หรือผู้ได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช พิจารณาตามระเบียบ
- หากได้รับการอนุญาต จะส่งใบอนุญาตตามแบบที่อธิบดีฯ กำหนด พร้อมเงื่อนไขแนบท้ายใบอนุญาต ไปยังสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์แห่งท้องที่
- สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์แห่งท้องที่ ส่งส่งใบอนุญาตตามแบบที่อธิบดีฯ กำหนด พร้อมเงื่อนไขแนบท้ายใบอนุญาตพร้อมสำเนาไปให้อุทยานแห่งชาติ เพื่อแจ้งคำสั่งอนุญาต
- อุทยานแห่งชาติ แจ้งให้ผู้ขออนุญาตมารับใบอนุญาต โดยให้ลงนามในเงื่อนไขแนบท้ายใบอนุญาต พร้อมเรียกเก็บเงินค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตามกฎหมายกระทรวงกำหนดฯ และออกใบเสร็จรับเงินให้ผู้ขออนุญาต
- หัวหน้าอุทยานแห่งชาติ จัดทำรายงานผลการอนุญาตให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เพื่อโปรดทราบ

๕. ผลสำเร็จของงาน (เชิงปริมาณ/คุณภาพ)

เชิงปริมาณ ผู้ประกอบการ ร้อยละ ๙๕ ได้รับอนุญาตเพื่อการท่องเที่ยวที่เป็นประโยชน์ ประเภทที่สาม กิจการให้บริการนำเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว ในอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร ตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒

เชิงคุณภาพ

๑) นักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร มีความปลอดภัยในการท่องเที่ยว และมีความพึงพอใจในการเข้ามาท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร

๒) ผู้ประกอบการทราบถึงขั้นตอนการขออนุญาตเพื่อการท่องเที่ยวที่เป็นประโยชน์ ประเภทที่สาม กิจการให้บริการนำเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว ในอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร ตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒

๖. การนำไปใช้ประโยชน์/ผลกระทบ

๑) การยกระดับมาตรฐานการ จัดการด้านนันทนาการและการ ท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติ ของประเทศสู่สากล

๒) เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ประกอบการนำเที่ยว และ/หรือองค์กรภาคเอกชน ที่มีวัตถุประสงค์ และเป้าหมายในส่วนที่คล้ายคลึงและสอดคล้องกัน ได้ร่วมกันแสวงหาจุดต่างและแก้ไขปัญหาที่เป็นปมแห่ง ความขัดแย้งในอดีต

๓) อุทยานแห่งชาติสามารถพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ ในการกู้ภัยกับหน่วยงานภายนอก ทั้งภาครัฐ และเอกชน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการให้ความ ช่วยเหลือผู้มาเยือนและนักท่องเที่ยวที่ประสบภัยธรรมชาติ หรือ อุบัติเหตุในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ

๔) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และอุทยานแห่งชาติมีช่องทางในการสื่อสารให้ผู้ ประกอบกิจกรรมนันทนาการที่ต้องใช้ทักษะในการประกอบกิจกรรมสูงและมีความเสี่ยงทำประกันภัย อุบัติเหตุ ที่อาจเกิดจากการประกอบกิจกรรม

๕) อุทยานแห่งชาติ สามารถส่งเสริมให้ชุมชนรอบแนวเขตอุทยานแห่งชาติ และ/หรือผู้ประกอบการนำ เที่ยวที่มีศักยภาพด้านท่องเที่ยวจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชน โดยอาศัยฐานทรัพยากรที่มีอยู่

๗. ความยุ่งยากและซับซ้อนในการดำเนินการ

๑) ผู้ประกอบการนำเที่ยว ขาดความรู้ความเข้าใจในระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๒) การบูรณาการระหว่างหน่วยงานภาครัฐ

๓) เอกสารประกอบการขออนุญาต มีความเกี่ยวข้องกับหน่วยงานอื่น

๔) การเข้าถึงข้อมูลระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้องของผู้ประกอบการนำเที่ยวในพื้นที่

๘. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ

๑) หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ไม่มีความเข้าใจในระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๒) ขาดความร่วมมือจากผู้ประกอบการนำเที่ยวในพื้นที่

๓) เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติ ขาดความเข้าใจระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๙. ข้อเสนอแนะ

๑) ควรส่งเสริมความร่วมมือ และบูรณาการระหว่างหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการออกใบอนุญาต

๒) การติดตามอายุใบอนุญาตของผู้ประกอบการ

๓) ประชาสัมพันธ์ ให้ผู้ประกอบการทราบอย่างต่อเนื่อง

๔) ควรมีการจัดทำระบบการยื่นขออนุญาต แบบออนไลน์ ผ่านระบบ

๑๐. การเผยแพร่ผลงาน (ถ้ามี)

๑๑. ผู้ร่วมดำเนินการ (ถ้ามี)

(๑)	สัดส่วนของผลงาน.....%
(๒)	สัดส่วนของผลงาน.....%
(๓)	สัดส่วนของผลงาน.....%

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) (ผู้ขอประเมิน)
(นางสาวกาญจนาวดี พวงชื่น)
วันที่ ๑๐ ม.ค. ๒๕๖๗ /

ขอรับรองว่าสัดส่วนการดำเนินการข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	ลายมือชื่อ
(๑)	
(๒)	
(๓)	

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)
(นายนครินทร์ สุตโต)
(ตำแหน่ง) ผู้อำนวยการส่วนควบคุมไฟฟ้า
วันที่ ๑๕ ม.ค. ๒๕๖๗ /
(ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล)

(ลงชื่อ)
(นายณฤพณ์ ทิพย์มณฑา)
(ตำแหน่ง) ผู้อำนวยการสำนักป้องกันปราบปราม และควบคุมไฟฟ้า
วันที่ ๑๖ ม.ค. ๒๕๖๗ /
(ผู้อำนวยการกอง/สำนัก ขึ้นไป)

หมายเหตุ : ๑. คำรับรองจากผู้บังคับบัญชาอย่างน้อยสองระดับ คือ ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล และผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไป
อีกหนึ่งระดับ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นบุคคลคนเดียว ก็ให้มีคำรับรองหนึ่งระดับได้
๒. การเสนอผลงานให้มีความยาวไม่น้อยกว่า ๕ หน้ากระดาษ A4

**แบบการเสนอข้อเสนอแนวความคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน
(ระดับชำนาญการ และระดับชำนาญการพิเศษ)**

๑. เรื่อง การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการพื้นที่อนุรักษ์แบบบูรณาการเชิงพื้นที่

๒. หลักการและเหตุผล

การบริหารราชการแบบบูรณาการ หมายถึง การร่วมมือกันในระหว่างส่วนราชการที่มีภารกิจที่เกี่ยวข้องกัน หรือมีภารกิจที่ใกล้เคียง หรือต่อเนื่องกัน ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องต้องกำหนดแนวทางการปฏิบัติราชการให้เกิดการบริหารราชการแบบบูรณาการร่วมกัน เพื่อมุ่งให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจสำคัญของรัฐ และมีความประหยัด โดยใช้ทรัพยากรร่วมกันให้เกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งสามารถลดขั้นตอนการปฏิบัติราชการให้เกิดความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพจากการร่วมมือปฏิบัติงานของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง (สำนักงาน ก.พ.ร., ๒๕๕๖)

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช มีภารกิจเกี่ยวกับการอนุรักษ์ ส่งเสริมและฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในเขตพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ โดยการควบคุมป้องกัน พื้นที่ป่าอนุรักษ์เดิมที่มีอยู่ และพื้นที่ป่าเสื่อมโทรมให้กลับสมบูรณ์ ด้วยกลยุทธ์การส่งเสริม กระตุ้น และปลูกจิตสำนึก ให้ชุมชนมีความรู้สึกหวงแหน และการมีส่วนร่วมในการดูแลทรัพยากรท้องถิ่น เพื่อเป็นการรักษาสมดุลของระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนความหลากหลายทางชีวภาพ สำหรับเป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร แหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า แหล่งอาหาร แหล่งนันทนาการ และการท่องเที่ยวทางธรรมชาติของประชาชน โดยในพื้นที่อนุรักษ์มีหน่วยงานที่ปฏิบัติงานในพื้นที่ตามภารกิจหลัก เช่น สถานีควบคุมไฟป่า หน่วยป้องกันรักษาป่า หน่วยจัดการต้นน้ำ สวนป่า/โครงการด้านฟื้นฟูพื้นที่ป่าอนุรักษ์ โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ และโครงการขยายผลอันเนื่องมาจากพระราชดำริ เป็นต้น ซึ่งในปัจจุบันกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช จึงได้มีนโยบายในการบริหารจัดการพื้นที่อนุรักษ์แบบบูรณาการเชิงพื้นที่ ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ เพื่อมุ่งให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจสำคัญ

๓. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

การบริหารจัดการพื้นที่อนุรักษ์แบบบูรณาการเชิงพื้นที่ ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กำหนดให้หน่วยงานที่อยู่ในพื้นที่อนุรักษ์ทุกหน่วยงาน เช่น สถานีควบคุมไฟป่า หน่วยป้องกันรักษาป่า หน่วยจัดการต้นน้ำ สวนป่า/โครงการด้านฟื้นฟูพื้นที่ป่าอนุรักษ์ โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ โครงการขยายผลอันเนื่องมาจากพระราชดำริ เป็นต้น เข้ามาบูรณาการการทำงานร่วมกัน ทั้งด้านทรัพยากร บุคคล งบประมาณ และเครื่องมือ ภายใต้ชื่อของพื้นที่อนุรักษ์นั้นๆ (อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า) และเป็นผู้บังคับบัญชาของหัวหน้าพื้นที่อนุรักษ์ที่หน่วยงานตั้งอยู่อีกหน้าที่หนึ่ง โดยหัวหน้าพื้นที่ป่าอนุรักษ์จะกำหนดโครงสร้างการบริหารงานของพื้นที่อนุรักษ์แบบบูรณาการเชิงพื้นที่ขึ้น เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการทำงานตามบริบทของแต่ละพื้นที่ป่าอนุรักษ์

ตามภารกิจของกรมอุทยานแห่งชาติฯ จะเห็นได้ว่าพื้นที่อนุรักษ์ ๑ พื้นที่ มีความจำเป็นต้องมีบุคลากรที่มีความรู้ ความชำนาญในการปฏิบัติงานหลายด้าน ทั้งด้านการป้องกันปราบปราม ด้านงานฟื้นฟูป่า ด้านการจัดการต้นน้ำ ด้านการส่งเสริมการมีส่วนร่วม ด้านการควบคุมไฟป่า และด้านการจัดการการท่องเที่ยว

ดังนั้น การบูรณาการการทำงานของหน่วยงานในพื้นที่อนุรักษ์ จะสามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการคุ้มครองดูแลพื้นที่อนุรักษ์ รวมถึงลดการซ้ำซ้อนในการทำงาน งบประมาณ อุปกรณ์ เครื่องมือ และยานพาหนะ

แต่อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติการบริหารจัดการพื้นที่อนุรักษ์แบบบูรณาการเชิงพื้นที่ พบปัญหาและอุปสรรคในการบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงาน สืบเนื่องจากโครงสร้างการบริหารงาน ระบบการจัดสรรและการเบิกจ่ายงบประมาณ รวมถึงหัวหน้าหน่วยงานภาคสนามในพื้นที่อนุรักษ์เกิดความสับสนในทิศทางการดำเนินงาน บทบาทหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติจริงในพื้นที่บูรณาการ และระบบสายการบังคับบัญชา ดังนั้น เพื่อให้การบริหารจัดการพื้นที่อนุรักษ์แบบบูรณาการเชิงพื้นที่มีประสิทธิภาพ และประสบผลสำเร็จมากขึ้น จึงเห็นควร

๑) การปรับเปลี่ยนโครงสร้าง บทบาท และอำนาจหน้าที่การบริหารงาน ของหัวหน้าพื้นที่อนุรักษ์ให้เป็นผู้บริหารสูงสุดของพื้นที่อนุรักษ์ อย่างชัดเจน

๒) การปรับเปลี่ยนวิธีจัดสรร และการเบิกจ่ายงบประมาณใหม่

๓) การจัดทำ “แผนการบริหารจัดการพื้นที่อนุรักษ์แบบบูรณาการเชิงพื้นที่” ขึ้น โดยการบูรณาการยุทธศาสตร์ แผนงาน โครงการ บุคลากร และทรัพยากรในหน่วยงานพื้นที่อนุรักษ์ กำหนดขั้นตอนการทำงานร่วมกันอย่างมีทิศทางและเป้าหมายเดียวกัน รวมถึงกำหนดผู้รับผิดชอบให้ชัดเจน เพื่อให้หัวหน้าหน่วยงานในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ตลอดจนพนักงานเจ้าหน้าที่ ใช้เป็นกรอบแนวทางในการดำเนินงาน ต่อไป

แผนการบริหารจัดการพื้นที่อนุรักษ์แบบบูรณาการเชิงพื้นที่ จำเป็นต้องอยู่ภายใต้รัฐธรรมนูญไทย โดยมีกฎหมายอื่น ๆ อีกหลายฉบับที่เกี่ยวข้องตามบริบทของพื้นที่ป่าอนุรักษ์ เช่น พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๖๒ พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ พระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. ๒๕๕๘ และ พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นต้น และมีความจำเป็นต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ และแผนปฏิรูปประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อนุสัญญาระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรและการจัดการพื้นที่ รวมถึงกรอบนโยบายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

การได้มาซึ่งแผนดังกล่าว จะต้องเกิดจากการรวบรวมข้อมูลพื้นฐานในพื้นที่ สถานภาพเกี่ยวกับระบบนิเวศ ทรัพยากร ปัจจัยคุกคามในพื้นที่ รวมทั้งรูปแบบการใช้ที่ดินและวิถีชีวิตของชุมชนโดยรอบ เพื่อนำมากำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายของการบริหารจัดการพื้นที่อนุรักษ์แบบบูรณาการเชิงพื้นที่ ซึ่งในการจัดทำแผนต้องมีการรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย ชุมชนที่เกี่ยวข้อง และประชาชน โดยองค์ประกอบของแผนการบริหารจัดการพื้นที่อนุรักษ์แบบบูรณาการเชิงพื้นที่ ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ของพื้นที่อนุรักษ์ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการจัดการพื้นที่อนุรักษ์ โครงสร้างการบริหารภายในพื้นที่อนุรักษ์ คำสั่งมอบหมายงาน ข้อมูลพื้นฐานพื้นที่อนุรักษ์ วิธีการดำเนินการ แนวทางการจัดการและการกำกับดูแลการใช้พื้นที่เพื่อคุ้มครองและดูแลรักษาสภาพธรรมชาติ ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ระบบนิเวศ และความหลากหลายทางชีวภาพ โดยแนวทางการจัดการ ต้องเสนอโครงการและจัดลำดับความสำคัญในการดำเนินการ พร้อมระบุงบประมาณ บุคลากรหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย/วัตถุประสงค์ของการจัดการพื้นที่ให้ชัดเจน

กระบวนการจัดทำแผน

๑) แต่งตั้งคณะกรรมการระดับพื้นที่ ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ในท้องที่ ผู้อำนวยการส่วนทุกส่วนในท้องที่ หัวหน้าพื้นที่อนุรักษ์ หัวหน้าหน่วยงานภาคสนามที่อยู่ในพื้นที่อนุรักษ์ นักวิชาการนโยบายและแผน นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการ นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการพิเศษ ที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้าน เข้ามาเป็นคณะทำงานในจัดทำแผน และจ้างผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยงานภายนอกมาเป็นคณะทำงานในการจัดทำแผนฯ ดังกล่าว

๒) การเก็บรวบรวมข้อมูลที่น่ามาวิเคราะห์ในการจัดทำแผน เช่น ข้อมูลทางกายภาพ ข้อมูลทางชีวภาพ ข้อมูลด้านสังคม ภัยคุกคาม ข้อมูลการบริหารงานของหน่วยงานภายในพื้นที่ป่าอนุรักษ์

๓) กำหนดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสีย ชุมชนที่เกี่ยวข้อง และประชาชน ในหมู่บ้านรอบแนวเขตพื้นที่อนุรักษ์

การนำแผนไปสู่การปฏิบัติ

๑) คณะทำงานเสนอแผนการบริหารจัดการพื้นที่อนุรักษ์แบบบูรณาการเชิงพื้นที่ เพื่อขอความเห็นชอบจากอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เพื่อใช้เป็นกรอบและแนวทางเชิงยุทธศาสตร์ในการจัดทำแผนปฏิบัติการราชการของกรมฯ และเสนอขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากสำนักงบประมาณ

๒) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช จัดทำคำของบประมาณประจำปีตามแผนการบริหารจัดการพื้นที่อนุรักษ์แบบบูรณาการเชิงพื้นที่ เสนอสำนักร่างงบประมาณเพื่อขออนุมัติใช้งบประมาณ

การติดตามและประเมินผล เพื่อให้การดำเนินงานตามแผนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงควรกำหนดให้มีระบบติดตามและประเมินผล เพื่อให้ทราบความก้าวหน้า ปัญหาอุปสรรค และประเมินผลสำเร็จของงาน

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑) พื้นที่อนุรักษ์ สามารถบริหารงานแบบบูรณาการระหว่างหน่วยงานในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ลดความซ้ำซ้อน ทั้งด้านบุคลากร งบประมาณ ทรัพยากร เครื่องมือ และมีแผนการบริหารจัดการพื้นที่อนุรักษ์แบบบูรณาการเชิงพื้นที่ ที่สามารถใช้เป็นกรอบการดำเนินการในพื้นที่อนุรักษ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒) หน่วยงานในพื้นที่อนุรักษ์ เข้าใจถึงบทบาท หน้าที่ และแนวทางการทำงานเพื่อให้บรรลุตามภารกิจของกรม

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

๑) พื้นที่อนุรักษ์ ได้รับการคุ้มครอง ดูแล ตามภารกิจของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

๒) แผนการบริหารจัดการพื้นที่อนุรักษ์แบบบูรณาการเชิงพื้นที่ ได้รับความเห็นชอบจากอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

(ลงชื่อ)
(นางสาวกาญจนาวดี พวงชื่น)
วันที่ ๑๐ / ม.ค. / ๒๕๖๓

ผู้ขอประเมิน